

[Industriministeren]

pakken et lovforslag om lempelse af Vækst-Fondens muligheder for aktivt at anvende en større del af sin grundkapital, forslag om en midlertidig styrkelse af FIH's muligheder for at yde rentelette lån, samt lempelse af eksportkreditordningen til Øst- og Centraleuropa.

Baggrunden er, at den økonomiske udvikling her i begyndelsen af året med international lavvækst, høj realrente og valutauro kalder på en ekstraordinær indsats på finansieringssiden, hvis vi vil undgå stagnation og i stedet fremme dynamik, positiviteten og ekspansionen i dansk erhvervsliv til gavn for samfundsøkonomien som helhed.

Specielt de nye og de mindre virksomheder, der ikke er særlig velkonsoliderede, har problemer i øjeblikket på finansieringssiden. En meget høj realrente og en begrænset mulighed for at tiltrække egenkapital gør disse virksomheder meget udsatte. Dertil kommer, at den generelle økonomiske udvikling også smitter af på pengeinstitutterne, som fører en naturlig forsigtig kreditpolitik, hvilket ikke mindst de nye og de mindre virksomheder kan mærke.

Jeg skal her kort redegøre for de konkrete ændringer i forslaget.

I den gamle lov begrænsede vi målgruppen til alene at være virksomheder inden for fremstillingserhverv samt bygge- og anlægserhverv. Denne begrænsning har været kritiseret fra flere erhvervsorganisationers side, og regeringen finder ligeledes, at der her er tale om unødigt begrænsning. Derfor foreslås det, at også virksomheder inden for service og handel omfattes af loven, idet det væsentlige må være, om der er tale om projekter, der vurderes som bæredygtige. Ordningen er jo sådan indrettet, at det i hvert enkelt tilfælde vil være pengeinstitutterne, som på helt almindelige kommercielle vilkår skal kreditvurdere projekterne. Denne markedsorientering i ordningen vil sikre, at der bliver tale om projekter, der af pengeinstitutterne vurderes som økonomisk bæredygtige, idet pengeinstitutterne jo stadig bærer en væsentlig del af den økonomiske risiko.

Regeringen finder det ligeledes uhensigtsmæssigt at skelle mellem nye og mindre virksomheder i administrationen af ordningen. I den gamle lov blev der lagt op til en ganske kompliceret procedure ved vurderingen af nyhedskriteriet, hvilket regeringen har fundet unødvendigt al den stund, at ordningen under

alle omstændigheder er åben for mindre virksomheder med op til 50 ansatte. Derfor foreslås en ensartet adgang kombineret med ensartede vilkår. Det betyder, at alle deltagere i ordningen nu kan få stillet en statslig kaution på 50 pct. af lånebeløbet, idet den statslige kaution dog stadig ikke må overstige de 400.000 kr.

Endelig foreslår regeringen, at bidraget på 1,5 pct. nedsættes til 1 pct. for at gøre ordningen billigere for virksomhederne og hermed mere attraktivt.

Arbejdet med at tilrettelægge ordningens administration er i fuld gang, og ordningen vil med en hurtig vedtagelse af dette lovforslag kunne sættes i værk som planlagt i løbet af foråret.

Ændringsforslaget vil samtidig med fremsættelsen blive sendt til høring blandt andet i erhvervsorganisationerne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. (Effektivisering af patientklagesystemet).

(Lovforslag nr. L 227).

Formålet med lovforslaget er at sikre kortere sagsbehandlingstider for patientklagesager gennem en forenkling og effektivisering af patientklagesystemet. Lovforslaget tager sigte på at nedbringe den samlede gennemsnitlige sagsbehandlingstid til højst ca. 3 måneder for ukomplicerede sager og til højst ca. 6 måneder for mere komplicerede sager.

Lovforslaget indebærer en omlægning af klagesagernes forberedelse, således at Sundhedsstyrelsen trækkes ud af klagesagsbehandlingen og opgaven med undersøgelse og forberedelse af sagerne overgår fuldt ud til Patientklagenævnets sekretariat. Endvidere gives der mulighed for, at embedsløjerne i højere grad kan inddrages i sagsbehandlingen.

Den centrale administrative forberedelse af klagesagerne henlægges fuldt ud til Patientklagenævnets sekretariat, der styrkes personalemæssigt bl.a. ved overførelse af personale fra